

[Østergaard.]

årlig. Da det af hensyn til skibsfarten er nødvendigt, at et lodseri passes, enten det er indbringende eller mindre indbringende, kan der være en vis rimelighed i en sådan udligning, og da udligningsreglerne er foreslået af udvalget, hvori lodserne selv er repræsenteret, og udligningsmidlerne for størstepartens vedkommende stammer fra afgifter fra de store lodserier, kan der vel ikke være noget særligt at indvende mod disse ændringer, selvom der herved ret afgørende brydes med det princip, at lodsvæsenet skal være en fri næring.

Efter lovforslaget skal staten stå inde for eventuelle underskud i reguleringsfonden, men da afgiften til denne fra lodserierne selv er ordnet således, at der i gode år kan blive overskud, skulle statens risiko på denne konto være minimal. Det er en af de enkeltheder, mit parti må forbeholde sig at se nærmere på i udvalg.

Det andet hovedpunkt er ændringerne vedrørende pensionsforholdene. Disse ændringer giver betydeligt forbedrede pensionsforhold for lodserne, men da også pensionskassens indtægter for størsteparten hidrører fra afgifter fra de mellemstore og store lodseriers indtægter efter en stærkt stigende skala, bliver forbedringen nærmest et indre anliggende. Staten har hidtil ydet omkring 50 000 kr. til den utilfredsstillende lodspensionsordning, og den forbedrede ordning skulle kunne holdes indenfor rammerne af det samme beløb.

Lovforslaget indeholder mange andre, mindre ændringer af praktisk og redaktionel karakter, men jeg finder ingen grund til at gå i detaljer her. Der er dog enkeltheder, som mit parti gerne vil se på i udvalget, derunder spørgsmålet om lodsrådet, men hvis det ellers forholder sig, som man får indtryk af gennem lovforslaget, at forslaget indebærer muligheder for en regulering både af løn og pension, som vil føre til økonomiske forbedringer i overensstemmelse med lodsernes eget ønske, og at disse forbedringer kan tilvejebringes uden ekstra udgift

for staten, kan jeg på mit partis vegne tilsige saglig medvirken til lovforslagets videre behandling.

Baagø-Hansen: Lodsvæsenet i Danmark indtager på mere end een måde en særstilling indenfor det offentlige livs funktioner. Det henhører for nogle lodseriers vedkommende under kommunale og private havne, for andres og langt de flestes vedkommende under staten. Lodsvæsenet er oprettet til gavn for skibsfarten og er derfor placeret på steder, hvor farvande og sejløb gør det påkrævet, at lodser, som er kendt med de stedlige forhold, kan være til rådighed for skibe, der måtte ønske lodshjælp.

Antallet af lodser, de takster, der må opkræves for lodsning m. v., fastsættes af staten, ligesom det også er staten, der visse steder, hvor sejladsen er vanskelig, har påbudt, at skibene skal benytte lods.

Lodserne er ikke statstjenestemænd på linie med andre statstjenestemænd, men i kraft af det, jeg allerede har sagt, kan de heller ikke betragtes som fri erhvervsdrivende, der kan udøve deres specielle erhverv rent forretningsmæssigt.

Med den besejling, der sker til vort land udefra, og med den besejling, der foregår mellem havnene indbyrdes her i landet, er det indlysende, at lodserier på visse steder har mulighed for langt flere lodsninger og dermed for langt større indtjening end lodserier, der findes oprettet andre steder. Staten har hidtil måttet yde tilskud og hjælp af forskellig art til lodserier, hvis indtægter har været for små til at skaffe lodserne et passende udkomme, eller til lodserier, hvis nødvendige driftsudgifter er uforholdsmæssigt store. Desuagtet er der vitterligt lodser med beskedne indtægter, medens andre til gengæld har ret betydelige indkomster.

Der har, som det allerede er sagt, i tidens løb været gjort flere forsøg på at finde frem til en indtægtsordning, hvorefter staten skulle garantere en indtægt, der for lodserne som